

prima instanță: A. Gafton

dosarul nr. 3ra-1254/17

instanța de apel: A. Bostan, V. Negru, G. Daschevici

ÎNCHEIERE

8 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ștefan Tulbu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ștefan Tulbu împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, prin care au fost respinse apelurile declarate de Ștefan Tulbu și Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 26 februarie 2016, Ștefan Tulbu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că Inspectoratul General de Poliție al MAI la 15 februarie 2016, a emis ordinul cu nr. 70 ef prin care a aplicat sancțiunea disciplinară „retrogradarea cu un grad special” șefului Secției resurse umane al Inspectoratului de Poliție Călărași, Ștefan Tulbu, invocând încălcarea prevederilor art. 26 alin. 1 lit. b), d) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutului polițistului, mai exact a pct. 6, lit. i), g), j), l), pct. 13 și pct. 15 din Codul de etică și Deontologie a polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006, pct. 8 alin. (2) și pct. 9 alin (7) din Statutul disciplinar, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 9 iulie 2013.

Consideră ordinul nr. 70 ef al Inspectoratului General de Poliție al MAI din 15 februarie 2016 cu privire la aplicarea față de dânsul a sancțiunii disciplinare sub formă de retrogradare cu un grad special, ca fiind nefondat emis cu încălcarea prevederilor art. 32 din Constituția RM.

Indică că contrar prevederilor art. 206 Codul muncii, prin ordinul nr. 70 ef al Inspectoratului General al Poliției al MAI din 15 februarie 2016, a fost sancționat pentru exprimarea unor opinii, la neaplicarea față de dânsul a prevederilor legale prevăzute de art. 49, pct. 13 din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, survenite în urma schimbării raporturilor juridice de muncă.

Explică în acest sens că la 20 iulie 2015 de către Ministerul Afacerilor Interne a RM a fost emis ordinul nr. 202 cu privire la evoluția în carieră a angajaților cu statut special a Ministerului Afacerilor Interne, unde potrivit anexei nr. 2 secțiunea 2 a ordinului nr. 202 s-a dat curs formării între el, ca angajat și Inspectoratul General al Poliției al MAI, a unor noi raporturi juridice de muncă.

Astfel, la 11 august 2015 Inspectoratul de Poliție Călărași a remis către Inspectoratul General al Poliției al MAI, prezentare cu privire la acordarea gradului special locotenent-colonel de poliție, fără a fi luate în considerație raporturile juridice de muncă noi apărute.

Menționează că prezentarea din 11 august 2015 cu privire la acordarea gradului special locotenent-colonel de poliție, șef Secție resurse umane a Inspectoratului de Poliție Călărași, a fost parțial respinsă fiind lăsată nesoluționată integral.

Notează că la 9 februarie 2016, conducându-se de prevederile art. 2 alin. (2), 5 lit. g), m), 9 lit. g), l) Codul muncii, art. 49 pct. 13 din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, ordinul nr. 202 cu privire la evoluția în carieră a angajaților cu statut special a Ministerului Afacerilor Interne, a cerut audiență la șeful adjunct al Inspectoratului General al Poliției al MAI, în cadrul căruia a solicitat ca angajatorul să examineze repetat prezentarea cu privire la acordarea gradului special locotenent-colonel de poliție, șeful Secției resurse umane a Inspectoratului de Poliție Călărași, maior de poliție Ștefan Tulbu. În cadrul audienței pretențiile au fost acceptate și a fost dat curs prezentării.

Ulterior, la 12 februarie 2012 în baza raportului șefului Direcției resurse umane a Inspectoratului General al Poliției al MAI din 10 februarie 2016 a fost dispusă ancheta de serviciu cu privire la acordarea gradului special locotenent-colonel de poliție, șefului Secție resurse umane a Inspectoratului de Poliție Călărași maior de poliție Ștefan Tulbu.

În urma desfășurării anchetei de serviciu prezentarea a fost anulată și s-a emis ordinul nr. 70 ef din 15 februarie 2016 cu privire la aplicarea față de dânsul a sancțiunii disciplinare sub formă de retrogradarea cu un grad special.

Consideră că i-au fost încălcate și îngădite drepturile prevăzute de art. 7, 16, 26, 32, 34 din Constituția RM, art. 16 Cod civil, art. 30 alin. (4), 49, pct. 13 din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, prevederile ordinului nr. 202 cu privire la evoluția în carieră a angajaților cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, anexa nr. 2 secțiunea 2 a ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 150 din 10 iulie 1995, pct. 25, 29 din Hotărârea Guvernului nr. 334 din 8 iulie 1991.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 9, 354, 355 Codul muncii, art. 26, 32, 166 CPC, art. 16 Cod civil, art. 3, 5, 7, 16, 17, 21, 25, 26 din Legea contenciosului administrativ.

Solicită admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 70 ef din 15 februarie 2016 a Inspectoratului General al Poliției al MAI, recunoașterea ca legală și menținerea prezentării cu privire la acordarea gradului special locotenent-colonel de poliție șeful Secției resurse umane a Inspectoratului de Poliție Călărași maior de poliție Ștefan Tulbu și recunoașterea ca nefondată și ilegală ancheta de serviciu inițiată la 12 februarie 2016 în baza raportului sefului Direcției resurse umane a Inspectoratului General al Poliției al MAI din 10 februarie 2016.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 octombrie 2016, a fost admisă parțial acțiunea.

A fost anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 70 ef din 15 februarie 2016 cu privire la sancționarea disciplinară a sefului Secției resurse umane a Inspectoratului de Poliție Călărași al Inspectoratului General al Poliției, maior de poliție Ștefan Tulbu, ca fiind ilegal.

Pretențiile referitor la recunoașterea ca legală a prezentării cu privire la acordarea gradului special locotenent-colonel de poliție șeful Secției resurse umane a Inspectoratului de Poliție Călărași, maior de poliție Ștefan Tuba și pretenția cu privire la recunoașterea ca nefondată și ilegală a anchetei de serviciu inițiată la 12 februarie 2016 în baza raportului Direcției resurse umane al Inspectoratului General al Poliției al MAI din 10 februarie 2016 au fost respinse ca nefondate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, au fost respinse apelurile declarate de Ștefan Tulba și Inspectoratul General al Poliției al MAI și menținută hotărârea primei instanțe.

La 6 septembrie 2017, prin intermediul oficiului poștal, Ștefan Tulbu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea respingerii cererii de apel declarate de el, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, în partea prin care s-a dispus respingerea ca nefondate a pretențiilor privind recunoașterea ca legală și menținerea prezentării cu privire la acordarea gradului special locotenent-colonel de poliție șeful Secției resurse umane a Inspectoratului de poliție Călărași maior de poliție Ștefan Tulbu și recunoașterea ca nefondată și ilegală a anchetei de serviciu inițiată la 12 februarie 2016 în baza raportului sefului Direcției resurse umane a Inspectoratului General al Poliției al MAI din 10 februarie 2016 cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerându-o ca neîntemeiată.

Indică că la adoptarea deciziei au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

Consideră că cauza nu a fost examinată obiectiv și multiaspectual, respingând în mod pripit cererea de apel înaintată de el.

Remarcă că la adoptarea deciziei nu s-a ținut cont de faptul că dânsul a solicitat audiență la șeful adjunct al Inspectoratului General al Poliției al MAI, care a manifestat o atitudine tendențioasă în privința lui.

Invocând prevederile pct. 62 lit. d) secțiunea 5 din Hotărârea Guvernului nr. 201 din 13 martie 2009, susține că la caz, evaluarea șefului Secției resurse umane a Inspectoratului de Poliție Călărași, Ștefan Tulbu urma a fi efectuată de către Șeful Inspectoratului de Poliție Călărași, fapt care rezultă și din ordinul MAI nr. 138 din 18 aprilie 2013, anexa 3.

Contrar dispozițiilor din actele normative indicate, evaluarea lui a fost efectuată direct de către Șeful Direcției resurse umane a Inspectoratului General al Poliției al MAI, care din motive neîntemeiate, la baza cărora au stat relațiile personale ostile, i-a atribuit calificativul „satisfăcător”.

Totodată, explică că în rezultatul audienței, Șeful adjunct al IGP al MAI a semnat prezentarea privind acordarea gradului special superior, practic conducătorul IGP a admis contestația lui.

Mai mult prezentarea din 9 februarie 2016 care este un act administrativ și care urma să stea la baza adoptării actului administrativ de acordare a gradului special următor la moment nu este anulat de către conducerea IGP și își produce efectele sale juridice.

Susține că încheierea asupra anchetei de serviciu constituie un act administrativ care a stat la baza emiterii actului administrativ - ordinul nr. 70 ef din 15 februarie 2016. Totodată, prezentarea privind acordarea gradului special următor din 9 februarie 2016, la fel, este un act administrativ care stă la baza emiterii actului administrativ - ordin de acordare a gradului special următor.

Astfel, conform art. 25 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ, instanța de judecată urma să se expună asupra legalității acestora.

Menționează că ancheta de serviciu efectuată în privința lui este ilegală și contrară prevederilor legii din motiv că nu a existat în fapt o abatere disciplinară comisă de către dânsul, mai mult ca atât faptele imputate nici nu se încadrează sub noțiunea de abatere disciplinară cuprinsă în art. 53 din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și pct. 4, 36 din Hotărârea Guvernului nr. 502 din 9 iulie 2013 cu privire la aprobarea statutului disciplinar al polițistului. Astfel, ancheta de serviciu a fost pornită neîntemeiat și pentru motive formale, ceea ce atrage ilegalitatea acesteia.

Relevă că deși a invocat aceste argumente în fața instanței de apel, în decizia supusă recursului nu s-a dat apreciere acestor argumente și totodată, nu a fost motivată soluția instanței de respingere a acestora.

Indică că în decizia instanțe de apel nu se regăsesc motive în baza cărora au fost respinse argumentele invocate în apel. Astfel, consideră că au fost încălcate prevederile art. 6 CEDO, prin faptul nemotivării soluției instanței judecătorești.

La 24 octombrie 2017, Inspectoratul General al Poliției al MAI, reprezentat de Dorin Sîrbu a depus referință la cererea de recurs declarată de Ștefan Tulbu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, prin care a solicitat

declararea recursului ca fiind inadmisibil, dar în cazul în care se va considera admisibil, respingerea acestuia ca fiind nefondat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 14 iunie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 123), iar careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ștefan Tulbu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea

de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ștefan Tulbu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ștefan Tulbu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Ștefan Tulbu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță